eo producatur : ergo virtualiter ineſt ſolo, & conſequenter, quid immobile ſoli, & utrumque dominium in ſolo, & jure paſcendi concurrit, & ex eo cenſus creatur : quam reſolutionem firmiter tenet Velazquez de Avendaño *dict. cap.* 52. *per totam.*

12 Et ex prædictis rationibus neceſſariò concludere debemus jure paſcendi, etiam retractui locum eſſe : & ita obſervat Tiraq. *de retract. linagier, d.* §. 1. *glo.* 5. *nu.* 3. Matienço *in l.* 7. *gloſſ.* 1. *num.* 49. *tit.* 11. *libro* 5. *recop.* & non ſolum habebit locum retractus ſanguinis, verum etiem ſocietatis, & communitatis, ut in *l.* 55. *tit.* 5. *part.* 5. ubi Greg. Lop. verb. *Communalmente*, Matthæus de Afflictis *in tractatu protomiſ. Gloſſ.* 1. *colum.* 3. Matienço *in l.* 13. *titul.* 11. *libro* 5. *novæ Recopil. Gloſ.* 3. & alia plura poteris colligere in propoſito, ex his quæ tradit Velazquez de Avendaño *de cenſibus*, *cap.* 87. *cum duobus ſequentibus.* Sed jam tempus eſt, ut receptui canamus, & vela noſtræ diſputationis contrahamus.

FINIS.

INDEX VERBORVM ET SENTENTIARVM NOTABILIUM,

ad Hunc Tractatum de Paſcuis, & jure paſcendi privatim, & peculiariter ſpectantium.

A

ACCLAMATIO, vel querela extrajudicialis hominum miſerabilium, & pauperum in homines divites, vel opulentos, cum quibus congredi, & litigare formidant; juris paſcendi præſcriptionem interrumpit, capit. 21. numer. 25. p. 93.

Actio Pro uſu Paſcui Publici, vel ejus proprietate, Popularis eſt, & cuilibet vicino, vel de populo competit, cap. 29. n. 2. p. 120.

Additamentum alicujus rei, non mutat ejus qualitatem, cap. 10. n. 18. p. 33.

Advocati, Magiſtri, & Præceptores ſtipendiarij, ad inſtar militum, vicinitatis commodis, & emolumentis potiuntur, cap. 4. n. 18. p. 12.

Advocati non poſſunt retinere ſcripturas partium, vel acta proceſſus, pro ſolutione patrocinij, cap. 13. num. 15. p. 49.

Æſtimatores anteà, quàm æſtimationem faciant, debent præſtare juramentum, & quale, cap. 15. num. 24. & 25. p. 58.

Æſtimatores, qui deponunt de damno, debent eſſe ad minus duo, c. 15. n. 23. p. 58.

Æſtimatores ſi in oppido publicè deputati non ſint; à partibus eligentur, ut de Paſcui damno deponant, & judicium faciant cap. 15. n. 26. p. 58.

Æſtimatores ſi ſunt diſcordes, non poſſunt eligere Tertium, ſed hoc ſpectat ad litigantes, ibidem, num. 27. p. 59.

Æſtimatorum judicium utrum ſit appellabile, quoad utrumque effectum, traditur remiſſivè, d. cap. 15. n. 29. p. 59.

Æſtimatorum juramentum credulitatis potiùs quam veritatis eſt, ibidem n. 25. p. 58.

Agnus cum ad tonſuram venit, regulariter diverſum cum matre caput efficit, capite 25. numero 20. pag. 108.

Alienationis verbum latè patet, cap. 11. num. 29. p. 39.

Alberici doctrina in *l. Imperatores* 17. *ff. de ſervitutibus* cap. 3. numer. 13. pag. 7.

Animalia Agriculturæ deſervientia; poterunt in Paſcuo oppidi (ubi prædia quæ coluntur ſunt) paſcere, c. 4. num. 34 p. 15.

Animalia in alieno Paſcuo apprehenſa utrum à domino Paſcui detineri poſſint, cap. 13. num. 12. & num. 17. 48. & 49. Referuntur Doctores negativæ aſſertionis. ibid.

Animalia inventa in Paſcuis Principis fiſco pro noxa traduntur, in cap. 2 n. 3. p. 3.

Appellatione ſublata, non intelligitur ſublatus effectus devolutivus, c. 12. n. 27. p. 45.

Aquam ducere ex flumine publico cuilibet conceditur, cap. 18. num. 24. p. 79.

Arbitrium ſuper uſu Paſcui, ex quibus in ordinatione, ſeu ſtatuto municipali formari, vel con-
cipi

cipi debeat, cap. 3. nnmero 15. pag. 7.

Armenti nomine, quid in jure noſtro ſignificetur, & veniat? ubi plura in propoſito ex bonis literis recenſentur, cap. 25. numer. 22. pag. 108.

Aſſignatio, vel nominatio Cuſtodum, non provenit à fonte juriſdictionis, ſed à dominio, cap. 19. num. 2. pag. 80.

Augmentum ſemper ſequitur naturam, & qualitatem rei, cui adjicitur, c. 10. num. 27. p. 34.

B

BAldi doctrina in *c. 1. colum. fin. de forma fidelitatis, in uſibus feudorum*, c. 5. n. 13. p. 17.

Bona publica, ſeu paſcua alienari poterunt, Regia licentia accedente, c. 11. n. 8. p. 37.

Bona publico uſui deſtinata domini loci, Univerſitatis, & ſingulorum formaliter non ſunt, cap. 11. n. 1. & 2. p. 36.

Bona vacantia regulariter ad Regem noſtrum ſpectant cap. 23. num. 13. pag. 101.

C

CAſtra dicuntur membra, & pars civitatis, cap. 10. numer. 5. pag. 31.

Caſtrum dirutum utrum bona, vel privilegia amittat omninò, cap. 23. n. 20. p. 102.

Caſus omiſſus per ordinationem, vel ſtatutum, videtur remanere in diſpoſitione juris communis, cap. 25. n. 9. pag. 107.

Catulus qui herbam depaſcit diverſum cum Matre Caput efficit, cap. 25. n. 19. p. 108.

Cauſa, & lis, quando dicatur ſpectare ad Univerſitatem, & non ad ſingulos, capite 32. numero 3. & 4. pag. 135.

Cedens utrum poſſit compelli jurare de calumnia, & poſitionibus reſpondere contra ceſſionarium remiſſivè, capit. 32. n. 14. p. 136.

Cenſus poteſt conſtitui & creari ſuper jure Paſcendi, cap. 37. num. 9. & num. 10. pag. 149. Proponitur quædam difficultas, & objectio, cui ſatisfit, num. 11. ibid.

Certum de futuris judicari non poteſt, cap. 13. n. 9. p. 48.

Cives vocantur Municipes, cap. 7. numer. 4. p. 21.

Civitates, villæ, ſeu cætera oppida, circa uſum Paſcui, ſtatuta, & ordinationes facere poſſunt, capite 12. numero 1. pag. 41. Quod ampliatur, ibi numero 2. ibid. Etiam ſi circa alias res juriſdictionem non habeant. ibid.

Civitate condemnata, etiam ſuburbia in condemnatione videntur comprehenſa, c. 10. n. 7. p. 31.

Civitatis ſtatuta, & conſuetudines comprehendunt vicaneos, & comitatenſes, ibidem n. 6. ibid.

Clerici, & Monachi, an ſicut cæteri cives, & vicini Paſcuo publico uti poſſint, capit. 8. numer. 1. & 2. pag. 23.

Clerici, & Monachi, cives, & vicini reputantur, & quare? ibidem, n. 6. pag. 24.

Clerici, & Monachi, licet Civitatis munera non ſubeant, onera tamen ſpiritualia ſubeunt, ibidem, n. 4. ibid.

Clerici, & Monachi contribuere tenentur in collecta, vel ſalario cuſtodis terminorum, ibi, numero 11. ibid.

Clerici, & Monachi, quemadmodum pro ſuis pecoribus alendis Paſcuo publico potiuntur, ita & pœnis, & ordinationibus uſus Paſcui obnoxij ſunt, ibidem, numero 10. ibid.

Clerici & Monachi utrum obſtricti ſint legibus, & ordinationibus circa uſum Paſcui conditis ſicut cæteri vicini, & cives ibidem, num. 7. ibid.

Clericis quare Decima fructuum perſolvatur, ibidem, num. 5. ibid.

Clericorum, vel Monachorum pecocora in Paſcuo vetito inventa, an detineri poſſint; & quis Judex hujus rei notionem habeat, ſæcularis an verò Eccleſiaſticus? ibidem, numero 8. & 12. pag. 25. & cap. 13. num. 31. pag. 51.

Collectis fructibus, ſeu ſegetibus, uſus herbæ, quæ naturaliter naſcitur, & ſpolij, quod ibi manet, omnibus eſt communis; licet in aliquibus locis, vel ex conſuetudine, vel ordinatione municipali caueatur, ut aliquibus diebus poſt collectionem fructuum ſolus dominus agri immittat animalia ſua ad depaſcendum, cap. 16. num. 3. & 4. p. 60.

Commune, an dicatur proprium, capite 26. numero 5. pag. 111.

Commune dicitur proprium, ſive noſtrum impropriè, & per juris fictionem, c. 34. n. 8. p. 140.

Commune non dicitur propriè noſtrum, ibidem numer. 4. ibid.

Commune dicitur proprium in re individua, ibidem, num. 13. ibid.

Communio Mater eſt diſcordiæ, & frequenter plura jurgia ſolet excitare c. 22. n. 1. p. 96.

Communio, ſeu ſocietas perpetua libero arbitrio, de rebus propriis diſponendis opponitur, ibidem, n. 4. ibid.

Communionis litigia, nullo præſtantiori fædere, quam diviſionis, conquieſcunt; ibidem numero 7. ibid.

Communionis perpetuæ Pactum, vel gravamen, non obligat, c. 22. num. 5. ibid.

Communitas Paſcui, omni tempore ſeparari poteſt, ex aliquorum ſententia, capite 22. numero 9. pag. 97.

Communitas Paſcui ſeparari non debet, neque poteſt ſi jure ſervitutis fuerit legitimè acquiſita, & præſcripta, vel ſententia, quæ tranſivit in rem judicatam approbata, ibidem, num. 10. ibid.

Communitas uſus Paſcui: ut mutetur, an ſufficiat conſenſus majoris partis ſociorum, an verò omnes debeant conſentire? explicatur, capite 11. numero 23. pag. 64.

Communitatis Paſcui uſus, omnibus ſociis conſentientibus, legitimè poteſt immutari, & in aliud emolumentum converti, ibidem, num. 21. ibid.

Communiter, quod poſſidetur, naturaliter negligitur, cap. 31. num. 2. p. 129.

Conceſſio, vide verbo, *Diſpoſitio.*

Conceſſio juris paſcendi regulariter concipi ſolet per hæc verba, *Para ſus granados*, cap. 24. n. 9. pag. 105.

Conceſſio quælibet metiri debet ex natura contractus ibidem, n. 6. p. 104.

Conceſſione facta videntur comprehendi, & venire ea omnia, quæ concedens in re conceſſa habebat, c. 23. num. 9. p. 100.

Concilia oppidorum ſtatuere poſſunt, & pœnas infligere pro uſu Paſcui, c. 3. num. 4. p. 5.

Concilium, ſeu Oppidum ſolet de ſtylo nominare tres vicinos, qui in paſcui publici lite, poſitionibus reſpondeant, c. 31. n. 17. p. 132.

Concilium, ſeu Univerſitas renuens nominare vicinos, qui poſitionibus in Paſcui pnblici lite reſpondeant, vel ſi nominari reſpondere recuſent, an habeatur pro confeſſo, c. 32. n. 19. p. 136.

Confeſſio, vel reſponſio poſitionum facta à perſonis ſpecialiter nominatis à Concilio, ſeu Univerſitate, utrum prætextu erroris revocari poſſit per Concilium, ibidem, num. 20. ibid.

Confratres De la Meſta, ob vicinitatem, ex ſpeciali privilegio eis indulto, ad damni ſatisfactionem non tenentur. c. 14. n. 8. p. 53.

Connexorum, idem eſt judicium, & eadem reputatur qualitas, c. 10. num. 28. p. 34.

Conſenſus ſociorum in mutatione communitatis Paſcui uſus, an noceat poſtea venientibus, & aliis, qui paciſcentium hæredes non ſunt, neque ab eis cauſam habent, c. 16. nu. 22. p. 64.

Conſequitur quis ex perſona alterius, quod ex ſua conſequi non valet, c. 26. n. 6. p. 111.

Conſors, vel ſocius debet præferri in venditione rei, (in qua communitatem habet) extraneo, pro eodem pretio, c. 30. numer. 7. p. 126.

Conſuetudo, ſive ordinatio municipalis pro uſu paſcui, ligat etiam forenſes, c. 12. n. 22. p. 4.

Conſuetudo ſemper attenditur circa uſum, & modum paſcendi, cap. 3. numero 2. & pag. 5. & c. 6. num. 14. p. 20.

Conſuetudine introduci poteſt, ut oppidum convicinum, poſſit compelli, ut recipiat in ſuis Paſcuis pecora alterius Oppidi, certo pretio, cap. 27. num. 8. p 115.

Conſuetudini ſeu ordinationi municipali circa detentationem, vel inclu-

ſionem animalium, eſt ſtandum, c. 13. num. 24. p. 50.

Contradictio quælibet ſufficit, ſive in re, ſive verbis ad declarandum animum, cap. 21. num. 18. p. 92.

Cuſtodes in paſcuo ponere poſſunt, qui in eo jus ſervitutis, vel communitatis habent, cap. 19. numero 3. pag. 81.

Cuſtodes ponere regulariter poteſt quodlibet Oppidum, ſeu communitas, ibid. n. 4. ibid.

Cuſtodibus Paſcui, ſeu terminorum, nulla tribuitur juriſdictio, ibid. n. 6. p. 81.

Cuſtodum nominatio, & poſitio non provenit à fonte juriſdictionis, ſed à dominio, ibid. numero 2. pag. 80.

Cuſtodum ſalaria perſolvi debent ex bonis communitatis, ibid. num. 5. ibid.

Cuſtos Paſcui publici, quando poſſit pœnam incurſam à pecudibus concordare inſcio Judice, ibid. num. 11. p. 82.

Cuſtos publicus, juratus, integram fidem circa damnum præſtitum, & à pecudibus cauſatum facit, ibidem n. 12. ibid.

Cuſtos publicus Paſcui, non poteſt animalia pignorata detinere: ſi ei tradantur alia pignora, ibidem, numer. 14. p. 83.

D

D*Amna* in condemnationem reſtitutionis rei veniunt, ex aliquorum ſententia, qui referuntur, c. 15. num. 11. p. 56.

Damni appellatione, an veniant expenſæ, c. 15. n. 11. p. 57.

Damni auctor, ubi non conſtat, fruſtra de ejus ſatisfactione, inquiritur, c. 14. num. 1. p. 51.

Damni æſtimatores, quando conſuetudine, vel ſtatuto municipali ſunt aſſignati, eis fides eſt adhibenda, cap. 15. n. 21. p. 58.

Damni ſatisfactio per quas actiones peti poſſit, & in quibus caſibus quælibet earum competat, cap. 13. n. 3. & 4. p. 48.

Damni ſatisfactio, quomodo fieri debeat, proponitur, ibidem, num. 2. pag. 46.

Damnificator Paſcui, qui ex proprio perſonæ facto damnum in paſcuo facit, ab ejus cuſtode detineri, & perſonaliter pignorari poterit, c. 19. num. 17. p. 83.

Damnis agrorum ſpecialius ſolet per ordinationes municipales provideri, c. 14. num. 5. p. 53.

Damni traditur diffinitio, & eſſentia, c. 15. num. 1. p. 55.

Damni traditur duplex differentia, & ſpecies, ibidem, num. 2. ibid.

Damnum à pecudibus in paſturagio factum, an debeat ſatisfieri habito reſpectu ad tempus damni præteriti, an verò futuri temporis ſit conſideratio habenda, diſputandum proponitur, cap. 13. numero 5. pag. 48.

Damnum in ſententia, quandoque expreſſum ineſt, quandoque vero legale, & quomodo executio debeat fieri, ut perſolvatur, cap. 15. num. 18. p. 57.

Damnum in Paſturagio, vel ſegetibus factum, ubi non conſtat à quibus pecudibus factum fuerit: Paſtori, vel viciniori domino pecudum imputandum eſt: & plura in comprobationem adducuntur, cap. 14. n. 2. p. 51. & 52.

Damnum, quod afficit fundum, vel agrum, reſpicit dominum; quod verò afficit fructus, ad commoditatem, & uſum ſpectat, cap. 15. num. 3. pag. 55.

Damnum, quod contingit, non venit in conſideratione, quando à principio actus, ita ſe habet ad lucrum, ſicut ad damnum, cap. 13. num. 9. pag. 48.

Damnum, quod ex ſententia, vel condemnatione, reſtitui debet, intelligitur non ſolum ante & poſt litis conteſtationem, verum poſt ſententiam, uſque ad executionem, præſtitum, & cauſatum, cap. 15. num. 16. p. 57.

Damnum, quod pecudes tempore detentionis receperint, perſolvi debet à detentatore, ſive pignorante, c. 15. n. 30. p. 51.

Damnum, ut liquidetur, probatio ſolet fieri per teſtes, inſtrumenta, & per æſtimatores (vulgò *Apreciadores.*) Et in hac liquidatione, quia ordo debeat ſervari, quæ exceptiones admittantur, & ad liquidationis judicium ſpectent, traditur remiſſivè, cap. 15. num. 29. p. 58.

Damnum, ut quis ob vicinitatem perſolvere impetatur: priùs debet verificari malefactorem certum inveniri non poſſe, cap. 14. num. 7. p. 53.

Damnum utriuſque ſpeciei poteſt conſiderari in Paſcuo, cap. 15. n. 4. p. 55.

Damnum, vide cætera in verbo, *Æſtimatores.*

Debitorem ſuum nemo poteſt propria authoritate capere, cap. 19. n. 16. p. 83.

Decima Eccleſiaſtica debetur ex Paſcuo, & ejus fæno, gramine, ſeu herbis, cap. 35. n. 1. p. 142.

Decima Eccleſiaſtica debetur ex lacte, butyro, & caſeo pecudum, & in qua quantitate, ibid, n. 14. p. 144.

Decima Eccleſiaſtica debetur ex omnibus fructibus terræ, ibidem, num. 2. p. 142.

Decima Eccleſiaſtica non debetur ex fæno, vel herbis à pecoribus in Paſcuo conſumptis vel depaſtis, ibidem, num. 7. p. 143.

Decima Eccleſiaſtica pecudum, cui Eccleſiæ, & Parochiæ debeat perſolvi, an ei in cujus territorio ſunt. Paſcuo (ubi paſcuntur) an ubi reſident domini pecudum, ibidem, n. 15. p. 144.

Decima Eccleſiaſtica tunc debetur ex fæno, & herba quando in faſciculis ad domum perducitur, vel alicui venditur, ibidem, nu. 6. p 143.

Decima Eccleſiaſtica tripliciter cauſatur ex pecudibus in Paſcuo depaſcentibus, quia triplex in eis fructus conſideratur; fœtuum, lactis, & lanæ, ibidem, num. 10. ibid.

Decima Eccleſiaſtica perſolvitur ex lana pecorum; & pro ea unum ex decem velleribus ibidem, num. 13. p. 144.

Decima Eccleſiaſtica, ut debeat perſolvi ex fæno, vel herbis Paſcui, attendenda eſt, & multum operatur conſuetudo, ibidem, num. 8. p. 143.

Decima Paſcui, utrum ſit prædialis, ibidem, numer. 4. p. 142.

Decimæ animalium prædiales reputantur, ibidem, num. 17. p. 144.

Decimæ Eccleſiaſticæ pecudum; dividuntur inter parochias, in quarum territorio; & Paſcuis per certum tempus depaſcuntur, ibidem, n. fin. ibid.

Decimus fœtus in ordine naſcendi, ex pecudibus debet pro decima perſolvi, quando non apparet de ordine naſcendi, debet dari mediocris, ibidem num. 11. p. 143.

Defenſa quare ſic dicta, capite 1. num. 24. p. 3. & ibi *lex* 13. *titul.* 7. *libro* 7. *novæ Recopilat.* intelligitur, ibid.

Defenſæ traditur qualitas & ſignificatio, ſecundum leges Regni, ibidem, num. 23. ibid.

Demarcationes limitum Paſcui, probant ejus dominium, c. 28. num. 6. p. 117.

Demarcatio limitum Paſcui, debet fieri præcedente, citatione Oppidi, vel Domini circumvicini, ibidem, num. 3. ibid.

Demarcatio terminorum Paſcui ad dominum ſpectat. ibidem, num. 1. ibid.

Deſidia, negligentia, vel colluſio litigantis ex quibus convincatur, cap. 29. num. 9. p. 121.

Deſtinatio, territorij cujuslibet oppidi ad Regem ſpectat, cap. 9. num. 3. p. 27.

Deſtinatione territorij facta, quidquid intra limites ejus invenitur, & comprehenditur, illius oppidi cujus eſt territorium, præſumitur eſſe, ibidem, nu. 5. ibid.

Deſtinatio territorij, facti eſt, & ſic non præſumitur, ſed de ea debet conſtare, ibidem, nu. 4. ibid.

Deteriorationes quando cum melioramentis compenſentur, cap. 15. num. 20. p. 58.

Dies certus debet aſſignari, ut locatio Paſcui publici concludatur, c. 31. n. 5. p. 130.

Diſpoſitio alicujus legis quoties in uno loco per frequentiam actuum contingentium fit, non localis, ſed univerſalis debet habere, cap. 16. nu 11. pag. 61.

Diſpoſitio omnis regulariter comprehendit bona præſentia, non futura, cap. 24. num. 3. p. 103.

Diſpoſitio, vel conceſſio (quantumvis favorabilis) licet quandoque extendatur ad futura, non tamen ubi præjudicium Tertij, ibidem, num. 4. p. 104.

Diſtinctio ſingularis, qua conciliantur